

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

28.3.2012

B7-0191/2012

PROJEKT ZALECENIA DLA RADY

zgodnie z art. 121 ust. 1 Regulaminu

w sprawie zasady ONZ dotyczącej „obowiązku ochrony”

Frieda Brepoels
w imieniu grupy Verts/ALE

RE\897510PL.doc

PE486.737v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0191/2012

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie zasady ONZ dotyczącej „obowiązku ochrony”

Parlament Europejski,

- uwzględniając ust. 138 i 139 dokumentu podsumowującego światowy szczyt ONZ z 2005 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z kwietnia 2006 r. (S/RES/1674),
 - uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ Ban Ki Muna w sprawie „wdrożenia odpowiedzialności za ochronę” z dnia 15 września 2009 r.,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie odpowiedzialności za ochronę (A/RES/63/308) z dnia 7 października 2009 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1973 w sprawie Libii z dnia 17 marca 2011 r., która po raz pierwszy w historii zezwoliła na użycie siły wobec państwa – odnosząc się bezpośrednio do zasady obowiązku ochrony, po której nastąpiły podobne odwołania w rezolucji nr 1975 w sprawie Wybrzeża Kości Słoniowej, rezolucji nr 1996 w sprawie Sudanu i rezolucji nr 2014 w sprawie Jemenu,
 - uwzględniając art. 121 ust. 1 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ust. 138 i ust. 139 dokumentu podsumowującego światowy szczyt ONZ nakładają równocześnie obowiązek na państwa, aby chroniły swoich obywateli przed okrucieństwami i na wspólnotę międzynarodową, aby podejmowała właściwe działania, kiedy państwa nie są w stanie zapewnić ochrony swoim obywatelom przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czyszkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości podlegającymi jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- B. mając na uwadze, że koncepcja ta opiera się na trzech filarach: filar pierwszy, który stanowi odpowiedzialność państwa za ochronę, filar drugi, który polega na międzynarodowej pomocy i budowaniu zdolności do pomocy państwom, i filar trzeci, który umożliwia podjęcie terminowych i zdecydowanych zbiorowych działań, kiedy filary pierwszy i drugi okażą się nieskuteczne;
- C. mając na uwadze, że do definicji koncepcji obowiązku ochrony wprowadzono dalsze zmiany, tak aby obejmowała ona odpowiedzialność za prewencję, odpowiedzialność za działanie i odpowiedzialność za odbudowę;
- D. mając na uwadze, że ostatnie doświadczenie konkretnych kryzysów pokazuje, że wysiłki międzynarodowe w ramach filaru drugiego przynoszą mieszane rezultaty;
- E. mając na uwadze pierwszy przykład światowych działań w ramach filaru trzeciego –

zatwierdzona przez Radę Bezpieczeństwa ONZ interwencja zbrojna w Libii – które ocaliły wiele istnień ludzkich, ale również wyraźnie unaocznily, że wiele kwestii związanych z koncepcją obowiązku ochrony wymaga dalszego udoskonalenia;

F. mając na uwadze, że ustanowienie przez ONZ obowiązku ochrony stanowi ważny krok w kierunku bardziej pokojowego świata poprzez lepsze przestrzeganie norm odnoszących się do powszechnych praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, jeśli można nadać jej wystarczającą moc prawną i poddać ją regulacji, żeby rozwiązać podejrzenia niektórych rządów, że jest to instrument, który może służyć obcym ingerencjom;

1. występuje z następującymi zaleceniami:

a) dostosować koncepcję obowiązku ochrony we współpracy z innymi podmiotami państwowymi, które chcą poprawić zdolność międzynarodowej wspólnoty do zapobiegania okrucieństwom, takimi jak Brazylia, Rosja, Indie i Chiny, które z inicjatywy Brazylii złożyły propozycję pod nazwą „odpowiedzialność podczas ochrony”;

b) wypracować podstawę do zawarcia międzyinstytucjonalnego konsensusu w sprawie obowiązku ochrony, który miałby zostać przyjęty wspólnie przez Radę, ESDZ, Komisję i Parlament Europejski;

c) uczynić wszystko co w ich mocy, aby dalej rozwijać dyplomację prewencyjną i mediację zarówno na szczeblu UE, jak i w ramach ONZ, a także aby opracować narzędzia, z których może korzystać Organizacja Narodów Zjednoczonych;

d) zweryfikować politykę planowania i rozwoju potencjału w kontekście wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE wobec celu, jakim jest stworzenie zdolności UE odpowiadających wymogom ONZ, aby zapewnić lepszą ochronę praw człowieka oraz zapobiegać wojnom i związanym z nimi okrucieństwom;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie i do wiadomości Komisji.